

VAS ÉS FÉM MUNKÁS

Resicán hatezeröt száz vasmunkást sztrájkba kergettek!

Segítséget a kenyérért és becsületért küzdő testvéreinknek!

„A munkásság követelésének tökéletesen megvan az alapja, mert a resicai munkásság két és fél év folyamán nem kapott komoly néven nevezhető emelést.”

Ezt mondta egy polgári lap, a Temesvári Hírlap munkatársának Botez temesvári munkaügyi felügyelő, aki a resicai tárgyalásokat vezeti.

Kell-e ennél az egyszerű, száraz kijelentésnél lázítóbb szöveget az ellen a sok milliárdos vállalat ellen, amelynek urai komoly munka nélkül milliókat keresnek és most hatezeröt száz munkást arra akarnak kényszeríteni, hogy a két és fél év előtti éhbéért dolgozzanak tovább is, amikor azért az összegért már talán csak félannyi kenyeret, húst, ruhát lehet vásárolni, mint amikor megállapították.

Sötét évezredek zsarnokai rabszolgák ezreivel teremtettek maguknak pazar életet. Csörgött a bilincs, suhogott a korbács, ömlött a vér; de enni adtak a minden szépet és jót teremtő rabszolgáknak, hogy erejük legyen a munkához.

A huszadik század tőkés rabszolgatartói véres forradalmak vívmányai, martirok ezreinek pusztulása után már nem rendelkeznek oly szabadon a bilincsel és korbáccsal, de önkényuralmi veszteségükért kárpótolják magukat azzal, hogy kevesebb ennyivalót adnak rabszolgáknak.

Resicán már olyan keveset adnak, hogy hatezeröt száz munkás nem tartja érdemesnek dolgozni azért a koplalásra kárhözható kenyérért.

Ők gépnek tekintik az embert.

Hát az embergég most föllázadt.

Ha a gépnek adtok tüzet, olajat, hogy dolgozzék, adjatok nekünk is elegendő ételmet, hogy tudjon dolgozni a legnagyobb gép, az emberi test is, amelyről papjaitok azt hirdetik, hogy isten a saját képmására teremtette.

Ti urak, akik ünneplő ruhában jártok a templomba, akik minden nagy vállalkozásokra isten áldását kéritek, nem féltek az isten képmását kegyetlen koplaltatással megbecsteleníteni?

Miért nem akarnak tisztességes munkabért adni a resicai munkásoknak?

Resica nemcsak Romániának legnagyobb vasipartelepe, hanem egész Európában is a legelső között foglal helyet. Óriási bányá- és erdőüzemekkel is rendelkezik. És most azt akarják elhíttetni a világgal, hogy megakadtak pénz dolgában? Miért? Azt mondják: az állam óriási összegekkel tartozik Resicának, s ez annyira csökkenti fizetőképességét, hogy emiatt nem tud a mostaninál nagyobb munkabéretet fizetni.

De hát ugy tudjuk, hogy Bratianuékól lefelé a román állam hatalmas urai, miniszterek és vezető politikusok mind ott vannak Resica igazgatói és főrézvényesei között. Hát hihető, hogy ezek az urak ne tudnák az állampénztárt megnyitni a jogos követelések kiegyenlítésére? Vagy kérdezzük: vajjon az ő tantiémeik, osztalékuk, sápjai és egyéb munkánélküli jövedelmek csökkentek-e egyetlen banival amiatt, hogy az állam nem fizet Resicának?

Ne sajnáljuk mi Resicát. Olyan pompás üzleteket köt ő az állammal, hogy az a kis kamatveszteség ezek mellett meg sem kottyan. Gondoljunk csak az ócskavasként átvett rengeteg vasuti kocsira, amiből megszámlálhatatlan milliókat nyer Resica. És ha az állam tényleg tartozik is néhány száz millióval, a milliárdok ne bírnák azt ki? Hát kinek nem tartozik az állam? Melyik vállalatnak fizet rendszeresen? De a vállalatok tudják a módját, hogy megkapják a pénzüket az állam pénztárából. Csak éppen Resica ne tudná, mikor Bratianu is benne van vezetőségében?

Hitvány kifogás.

A valóság az, hogy a munkások szájából elvont falatokkal akarják a profitmilliókat gyarapítani. Hadd dőljön ki időnap előtt a robotból a munkás, áll a helyébe fiatalabb! Hadd pusztuljanak a rosszul táplált gyerekek, marad még elég, aki az apja helyére beálljon! Hadd sorvadjon halálra a fiatal proletáranya, elég, ha néhány rabszolgakölyköt világra hozott!

Ez a töke erkölcsse. Ez Resica hatalmasainak humanizmusa.

Miért sztrájkolnak a resicai munkások?

A múlt év júniusában volt a legutóbbi kollektív szerződés-tárgyalás. A törvény jogot biztosít a vasmunkásszövetség delegátusának a tárgyalásokon való részvételre. Az igazgatóság elutasította a munkásságnak azt a követelését, hogy a szövetség képviselője a tárgyaláson részt vegyen, sőt a rendőrség letartóztatta és kiutasította a város területéről is. Ilyen terror mellett zsákmányolják ki a resicai munkásságot már hosszú évek óta. Az igazgatóság a hatalom minden eszközének birtokában, már három éve, hogy a kollektív szerződésben biztosított fizetésjavítást megtagadta.

Február végén lejárt ez a kollektív szerződés, amelynek felmondását a helyicsoport taggyűlése elhatározta. A társulat azonban megelőzte a felmondással, indokolva azzal, hogy az eddig kedvezményes áron kapott élelmiszert meg akarja szüntetni, a továbbiakban pedig hajlandó a régi kollektív szerződést meghosszabbítani.

Megindultak a tárgyalások. A munkásság is memorandumban közölte igényeit, amelyek a következők:

Akkordmunkások részére 25, kisebb fizetésű munkások részére 35%-os béremelés. A túlórai munkaidőre első 4 órára 45, a következő 4 órára 80, vasárnap 80 és a törvényes ünnepnapokra pedig 100%. Az eddigi 120 lei lakbér helyett nő munkásoknak 200 lei, nőtlen munkások részére az eddigi 30 lei helyett 100 lei. A későbbi tárgyalások folyamán a 25 és 35%-os munkabéremelés iránti igényeiket 10%-ra szállították le, az eddig kapott kedvezményes élelmiszerek rendszerének a fentartásával.

A resicai igazgatók, mint a társulat megbízottai, kijelentették, hogy nincsenek feljogosítva a memorandum alapján tárgyalásba bocsátkozni.

Március 15-én a munkásság taggyűlése kimondta, hogy ha az igazgatóság 24 órán belül nem bocsátkozik a memorandum alapján tárgyalásba, — sztrájkba lép.

A resicai helyi igazgatóság kérésére ekkor a munkásság tárgyaló bizottsága saját kebeléből küldöttséget választott a tárgyalás megkezdésére. Ugyanaz az igazgatóság e küldöttségnek kijelentette, hogy nincs meghatalmazása a bukaresti főigazgatóságtól másról tárgyalni, mint a lejárt szerződés meghosszabbításáról s kérte a sztrájk kimondásának elhalasztását, míg a helyi igazgatóság egyik tagja nem tárgyal a főigazgatósággal.

A munkásság március 15-én nagynehezen belement a halasztásba. Várt március hó 20-ig, amikor visszaérkezett Bukarestből a resicai igazgató azzal az ajánlattal, hogy mintegy 5 százalékkal fölemelik a béreket. Ráadásul azt a jóindulatu tanácsot is küldte Bukarest, hogy ez 5 százaléknyi összeg keretein belül a kisebb keresetű munkások nagyobb, a nagyobb keresetűek kisebb javítást kapjanak.

Másnap, március 21-én, vasárnap tartott gyűlésen a munkásság tárgyaló bizottsága bejelentette, hogy saját felelősségére minden más követelés eljuttatásával 10 százalékos béremelést kért, mire a resicai igazgatóság azt felelte, hogy 5 százaléknál többet nem adhat, de ismét

kérte a sztrájk kimondásának elhalasztását március 22-ig, hogy a bukaresti igazgatóságtól addig újabb választ kaphassanak. A munkásság — bár előző gyűlésén már kinttette március 22, hétfő reggel 7 órára a sztrájk kimondását — ismét elhalasztotta a béke reményében hétfő déli 12 óráig azzal, hogy sztrájk esetén 15% emelést követel.

Hétfőn reggel a resicai igazgatóság jelentette, hogy a bukaresti főigazgatóság távirati értesítése szerint hétfőn délelőtt küldöncöt indított Resicára, a munkásság tehát várjon annak megérkezéséig.

A munkásság türelmének ezzel vége szakadt. A taggyűlés kimondta a sztrájkot, amely hétfőn, március 22-én déli 12 órakor megkezdődött. A munkásság követelése most már 15 százalékos bérjavítás, valamint fenntartotta a többi másirányú követelését is.

Ez a sztrájk kitörésének hiteles története, amelyre a pecsétet rányomja

a resicai helyi igazgatóknak az a kijelentése, hogy ők is elismerik a munkabéremelés jogosságát és szükségességét, de a bukaresti főigazgatóság nem ad nekik erre felhatalmazást.

Bátran mondhatjuk: nem volt még sztrájk, amelynek jogossága, igazsága ország-világ előtt fényesebben állott volna, mint ezé.

Az állam munkaügyi felügyelője és a vállalat helyi igazgatósága elismerik a sztrájkoló igazságot, de a pénzes zsák bukaresti őrző sárkányai nem engedik.

Miénk az igazság, övék a pénz, a hatalom és e pillanatban még az a helyzet, hogy a pénz és a hatalom erősebbek az igazságnál.

Igazságunk mellé tehát nekünk is oda kell állítani segítő harcos társakul a hatalmat és a pénzt.

A hatalom: a munkástömegek szervezetsége, kifartása, jogaihoz való ragaszkodása elsősorban a sztrájkban állóknál, másodsorban az egész szervezett munkásság szolidaritása.

A pénz: az, amit a szolidaritás alapján nyújtunk sztrájkoló munkástestvéreinknek.

A 6500 munkás béreből körülbelül 20.000 személynek kell élnie.

Ez a huszezer száj most hiába várja a betevő falatot, ha mi többiek a magunk szükös falatjaiból nem adunk nekik. Vonjuk meg magunktól, amit csak lehet, hogy harcban álló testvéreink ne éhezzenek. Szabadítsuk meg magunkat a nikotin és alkohol mérgegtől, a kizsákmányoló tőkét támogató állam feneketlen kasszája helyett adjuk ezt a pénzt a töke ellen küzdő bajtársainknak.

Nekik ez kenyérkérdés, nekünk a becsület kérdése.

Ha a proletár, a szocialista tud lelkesedni, küzdeni az egész munkásvilág felszabadításáért, az emberiség boldogabb jövődjéért, készen kell lennünk minden áldozatra, amikor szemünk előtt folyik a harc a jelen életbevágó feladataiért, a kenyér és becsület jogának diadaláért.

Nem szabad engednünk, hogy e harcban a töke győzzön, mert ezzel olyan tatóngó részt ütne hadsoraiknak, hogy hosszú időre megbénítaná küzdelmünk erejét.

A Központi Elnökség és Titkárság közösen abban állapodtak meg, hogy minden munkástársunknak kötelességévé teszi, hogy hetenként 2 órai munkaidejének megfelelő összeget mindaddig leadjanak, amíg a harc tart. E kérdésnek gyakorlati keresztülvitelével a csoportok vezetősegit bizza meg.

Vasas szaktársak! Elsősorban a ti kötelességetek vasas testvéreitek segítségére sietni. Aki mit tehet, tegye meg! Kétszeresen ad, aki korán ad. Ma neked, holnap nekem. A dolgozóknak egy az érdekük, egy legyen a szívük, az akaratuk, az áldozatkészségük is.

die Reschitza als altes Eisen übernommen hat, wodurch Reschitza sich um unzählige Millionen bereichert hat. Und wenn der Staat auch tatsächlich einige hundert Millionen schuldet, die Milliarden sollten dies nicht aushalten? Wem schuldet der Staat nicht? Welchem Unternehmen zahlt er pünktlich? Aber die Unternehmer wissen auf welche Art und Weise sie aus der Staatskasse ihr Geld bekommen können. Bloss Reschitza weiss dies nicht, wo doch Bratianu in der Leitung ist?

Eine erbärmliche Ausrede.

Die Wahrheit ist die, dass sie ihre Profitmillionen durch Aushungern der Arbeiterschaft vermehren wollen. Der Arbeiter kann umstehen im Robot, in seine Stelle kommt ein jüngerer! Die schlecht ernährten Kinder, sie können verderben, es bleiben noch immer genug, die in die Stelle des Vaters stehen! Die junge Proletariermutter kann verdorren, es genügt, wenn sie einige Proletarierjungen zur Welt gebracht hat!

Dies ist die Moral des Kapitals. Dies ist der Humanismus der Mächtigen von Reschitza.

Weshalb streiken die Reschitzaer Arbeiter?

Die letzte Kollektivvertragsverhandlung war im Juni vorigen Jahres. Das Gesetz sicherte den Delegierten des Eisenarbeiterverbandes die Teilnahme an den Verhandlungen. Die Direktion wies diese Forderung der Arbeiter ab, ja noch mehr, die Polizei verhaftete die Delegierten und wies sie aus Reschitza aus. Bei solchem Terror wird die Reschitzaer Arbeiterschaft schon seit Jahren ausgebeutet. Die Direktion, im Besitze solcher Macht, hat die im Verträge gesicherte Lohnerhöhung schon seit drei Jahren verweigert.

Der Vertrag lief Ende Februar ab und die Mitgliederversammlung der Ortsgruppe beschloss die Kündigung des Vertrages. Die Gesellschaft jedoch kam ihr zuvor, da sie den Vertrag kündigte und gleichzeitig erklärte, dass sie die Lebensmittelbegünstigungen entzieht, ansonsten geneigt sei, den alten Tarif zu verlängern.

Die Verhandlungen begannen. Das Unternehmen beantragte die Verlängerung des Vertrages. Die Arbeiterschaft stellte in einem Memorandum folgende Forderungen auf:

Für Akkordarbeiter 25, für Arbeiter niederer Löhne 35 Prozent Lohnerhöhung. Für die ersten 4 Überstunden 45, für die folgenden 4 Stunden 80, Sonntags 80 und für gesetzliche Feiertage 100 Prozent. An Stelle der bisherigen Wohnungsmiete von 120 Lei für verheiratete Arbeiter 200 Lei, für ledige Arbeiter anstatt der bisherigen 30 Lei 100 Lei. Im Laufe der Verhandlungen setzten die Arbeiter obige Forderungen auf 10 Prozent herab, bei Beibehaltung des Systems an Lebensmittelbegünstigungen.

Die Reschitzaer Direktoren, als Vertraute der Gesellschaft, erklärten, dass sie nicht ermächtigt sind auf Grund des Memorandums zu verhandeln.

Am 15. März beschloss die Arbeiterschaft in Streik zu treten, falls die Direktion binnen 24 Stunden sich in Verhandlungen nicht einlässt.

Auf Ersuchen der Direktion wählte die Verhandlungskommission der Arbeiter ein engeres Komitee zwecks Beginn der Verhandlungen. Die Direktion erklärte dieser Arbeiterdelegation, dass sie von der Bukarester Generaldirektion bevollmächtigt sei nur über die Verlängerung des abgelaufenen Vertrages zu verhandeln und sie ersuchte die Arbeiter den Beginn des Streikes hinauszuschieben so lange, bis ein Mitglied der Lokaldirektion mit der Bukarester Generaldirektion nicht verhandelt.

Die Arbeiter warteten somit bis 20. März, an welchem Tage der Reschitzaer Direktor aus Bukarest zurückkehrte mit dem Angebot, dass die Löhne um 5 Prozent erhöht werden. Bukarest sandte aber als Zugabe den guten Rat, dass im Rahmen der 5 prozentigen Erhöhung die Arbeiter niederer Löhne eine höhere und die Arbeiter höherer Löhne eine niedrigere Lohnerhöhung bekommen sollen.

Am darauffolgenden Tage Sonntag, 21. März, erklärte die Verhandlungskommission der Arbeiter, dass sie von allen anderen Forderungen absteht und nur eine 10-prozentige Lohnerhöhung fordert. Die Direktion gab zur Antwort, dass sie nur 5 Prozent geben kann und ersuchte ebenfalls um Hinausschiebung des Streikes bis 22. März, bis die Antwort der Bukarester Generaldirektion einlangt. Die Arbeiterschaft, in der Hoffnung auf Frieden, vertagte den Streik, der für den 22. März, Montag früh 7 Uhr, festgestellt war, bis 12 Uhr mittags, mit der Be-

dingung, dass sie im Streikfalle 15 Prozent fordern werden.

Montag früh erklärte die Direktion, dass Bukarest einen Kurier entsendet habe und ersuchte abermals um Geduld, bis derselbe eintrifft.

Die Geduld der Arbeiter war zu Ende. Die Mitgliederversammlung sprach am 22. März i. J. mittags 12 Uhr den Streik aus. Die Forderung der Arbeiter war jetzt 15 Prozent und Aufrechterhaltung der anderseitigen Forderungen.

Dies ist die beglaubigte Geschichte des Streikes und den Stempel darauf drückte die Direktion selbst, die sich dahin äusserte,

dass die Forderungen der Arbeiter gerechtfertigt sind und sie dies auch anerkenne. Die Bukarester Generaldirektion hat jedoch zur Erfüllung der Forderungen keine Vollmacht erteilt.

Wir können getrost sagen, dass es keinen Streik gegeben hat, der in den Augen der Welt gerechter gewesen wäre als dieser.

Der Arbeitsinspektor und die Reschitzaer Direktion haben das Recht der Streikenden anerkannt, die Bukarester Drachen jedoch, die den Goldsack hüten, geben nicht nach.

Die Wahrheit ist unser, — sie haben das Geld, die Macht und in dieser Minute ist die Lage die, dass das Geld und die Macht stärker ist als die Wahrheit.

Neben unsere Wahrheit müssen auch wir als Genossen zum Kampf, die Macht und das Geld stellen.

Die Macht: ist die Organisiertheit der Arbeitermassen, Ausdauer, die Festhaltung an ihren Rechten, insbesondere bei den Streikenden, und zweitens die Solidarität der gesamten organisierten Arbeiterschaft.

Das Geld: ist das, was wir durch unsere

Solidarität den im Kampfe stehenden Arbeitsbrüdern geben.

Vom Lohn der 6500 Arbeiter müssen ungefähr 20.000 Personen leben.

Diese Zwanzigtausend warten jetzt vergebens auf den Bissen Brot, wenn wir ihnen nicht von unserem mageren Tagesbrot etwas abgeben. Entziehen wir uns den Nikotin- und Alkoholgenuss (Giftes), damit unsere kämpfenden Brüder nicht hungern. Wir wollen nicht geniessen, was das Kapital unterstützt und was für uns die Todessense ist. Wir sollen unseren Brüdern nicht die Todessense geben, sondern Geld,

Für sie ist es die Brotfrage, für uns die Ehre.

Wenn der Proletarier, der Sozialist begeistert sein kann, um die Befreiung der Arbeiterwelt kämpfen kann, um eine glücklichere Zukunft der Menschheit, müssen wir zu jedem Opfer bereit sein, zumal der Kampf sich vor unseren Augen abspielt, der eine Lebensfrage ist, ein Kampf um Brot und Ehre.

Wir dürfen nicht gestatten, dass das Kapital aus diesem Kampfe als Sieger hervorgehe, denn wenn das Kapital siegt, so wird an unseren Reihen eine Bresche geschlagen, die unsere Kampfkraft auf lange Zeit schwächt.

Die Zentrallleitung und das Sekretariat hat den Beschluss gefasst, zufolge jedem Arbeiter zur Pflicht gemacht wird jede Woche den Verdienst von zwei Stunden abzugeben, solange der Streik dauert. Mit der Durchführung dieser Frage sind die Gruppenleitungen betraut.

Kollegen! In erster Reihe ist es eure Pflicht, den bedrängten Brüdern zu Hilfe zu eilen. Jeder tue sein Möglichstes! Der schnell gibt, gibt doppelt! Heute mir, morgen Dir. Die Interessen der Arbeiter sind die gleichen, daher sollen auch die Herzen und ihr Taten gleich sein.

Die Bewegung zur Unterstützung der Reschitzaer Arbeitsbrüder hat in allen Arbeiterkreisen begonnen

Der Kampf der Reschitzaer Arbeitsbrüder wird von allen Proletariern des Landes mit Aufmerksamkeit verfolgt. Es gibt keine Stadt, keinen Arbeitsplatz dessen Arbeiter sich um das Schicksal der bedrängten Reschitzaer Arbeiter nicht erkundigen sollten. Überall wird Solidarität bekundet, es werden Beschlüsse gefasst, die alle zur Ausdauer aneifern und den streikenden materielle Unterstützung sichern. Jeder weiss, was diesmal ein Sieg oder eine Niederlage bedeutet.

Die Generaldirektion der Reschitzaer Eisenwerke hat erklärt, dass sie keinen Kollektivvertrag schliessen will, da der ruhige Betriebsgang nur auf diese Art gesichert wird. Dies sei der Beschluss des Arbeitgebersyndikates, den sie respektieren will. In diesen Worten ist alles

gesagt. Gehen wir aus diesem Kampfe als Sieger hervor, dann haben wir auch das Arbeitgebersyndikat besiegt. Verlieren wir, so verlieren wir alles.

Das Sekretariat des Landesgewerkschaftsrates, die Klausenburger Gesamtarbeiterschaft und die Leitung der Temesvarer Gewerkschaftsorganisationen haben einen Aufruf erlassen, worin sie die Gesamtarbeiterschaft zur materiellen und moralischen Unterstützung auffordern: Jeder erfülle seine Pflicht.

Reschitzaer Arbeitsbrüder! Die Wahrheit ist mit Euch, mit Euch fühlt das gesamte Proletariat Rumäniens. Ihr kämpft um die gerechteste Sache, um das Brot, Ehre und Zukunft der Gesamtarbeiterschaft. Ausdauer führt zum Siege!

Resicai munkástársaink anyagi és erkölcsi támogatásáért megmozdult az ország munkássága

Az ország dolgozó proletárjai élénk tügyellemmel kísérik a resicai munkatársaik küzdelmét. Nincs egy város, nincs egy munkástelep, ahonnan naponta ne érkezének az érdeklődő táviratok, levelek és szolidaritásukat kifejező határozati javaslatok, amelyekben kitartásra biztatják és anyagi támogatásukról biztosítják küzdő társaikat. Mindenki érzi a sorsközösséget, mindenki tudja, mit jelent Resica győzelme vagy elbukása.

A resicai művek vezérigazgatósága kijelentette, hogy „nem is akar kollektivszerződést kötni, mert nélkül van csak biztosítva az üzemi nyugodt menete. Ez a Munkaadók Szövetségének határozata, amit ő be akar tartani“. Ebben a pár sorban minden megvan mondva. Tehát ez nemcsak Resica harca, hanem a Munkaadók Szövetségének erőpróbája a szervezett munkássággal. Ha e harcban győzünk, akkor felemelt

fővel és reménységgel mehetünk a jövő elé. Ha elbukunk, mindent veszíthetünk.

Az Országos Szaktanács titkársága, Kolozsvár öszsmunkássága, valamint Temesvár szakszervezeteinek vezetősége felhívást bocsátottak ki, melyben anyagi és erkölcsi támogatásra szólítják fel az öszsmunkásságot.

Resicai küzdő munkástársak! Veletek az igazság, veletek az ország dolgozó proletáriátusának testvéri szeretete és szolidaritása. Soha igazságosabb, jogosabb és magasztosabb célért nem harcoltatok. Most nemcsak magatokért, hanem az ország munkásságánk becsületéért, a jövőjéért harcoltok. Ti vagytok ma Románia szervezett munkásságának a hős pionérjai, küzdjétek és tartsatok ki, mert nem fogtok csatlakozni a dolgozó proletártestvéreitekben.

